

9 květen červen 10 2019

Dny přátelství ve slovinských Brežicích

Češi v zahraničí?

Ve čtvrtek 23. 5. 2019 jsme vyjeli do zahraničí, přesněji do Slovinska. Sešli jsme ve čtvrt na sedm před školou a pak následovala kontrola dokladů, nakládání kostýmů, zavazadel a v půl sedmé jsme mohli odjíždět z Dobřan.

Cesta do Slovinska probíhala velmi dobře. Měli jsme několik desetiminutových a patnáctiminutových přestávek, které probíhaly tak, že jsme vystoupili, došli jsme si na záchod podle potřeby a pak jsme si mohli koupit, co jsme chtěli. Po deseti hodinách jsme konečně dojeli do cíle, tedy do Brežic ke škole. Vystoupili jsme a šli jsme do jídelny, kde jsme se mohli občerstvit připraveným pitím a svačinou. Následovalo rozdělení do rodin. Pak jsme si vzali svoje zavazadla a šli jsme se vydat napospas naší angličtině a naší nové rodině. V rodině jsme mohli být sami, ve dvojici, trojici, a dokonce i ve čtveřici. Přijeli jsme do rodin, vybalili si a následoval jejich připravený program. Program mohl být jakýkoliv, například jsme se vydali na prohlídku města, nebo jsme byli doma a odpočívali po dlouhé cestě ...

Můj program byl ten, že jsem byla doma a odpočívala po dlouhé cestě. Dobré to bylo v tom, že jsem mohla poznat rodinu, do které jsem přijela, a kouknout se, jak to tam vypadá. Rodina byla velice dobrá. Když jsem tam přijela, tak tam bylo více lidí, ale to vůbec nevadilo. Ukázala jsem jim naše české peníze a oni byli dost udiveni, ptali se na měnu a chtěli vědět, co si za to mohou v ČR koupit.

Běhání za Pepíka

Druhý den ráno jsme se nasnídali jako každý den a šli jsme do školy. V 8:15 jsme měli sraz v multimediální místnosti, a šli jsme do

Kulturního domu na skvělé představení slovinských dětí Mati Gaia (Matka Země). Pak jsme se vrátili do školy a převlékli jsme se do sportovního oblečení. Převlékali jsme se, protože škola měla připravenou akci. Měli jsme celé dvě hodiny běhat 580 m kolem školy. Tento projekt spočívá v tom, že běháte na podporu planety, záchranu planety. Každý „oddíl“ měl své stanoviště a razítka. Za každé kolečko jste dostali razítko a pak se to sečetlo na metry. Projekt byl velmi dobrý. Počasí nám přálo, co víc si přát. Každý z nás běhal za něco. Někdo proto, aby vyhrál, někdo pro sebe a někdo (například

já) běhal za Pepíka. Pepík je kluk, který přežil rakovinu a doktoři říkali, že už mu vlasy nenarostou, ale narostly. Tak jsem si řekla, že když Pepík tohle dokázal, tak já přece zvládnu uběhnout víc jak 15 koleček. A nakonec se to podařilo.

Když jsme konečně doběhli, čekala nás zkouška cirkusu v hale. Jejich hala (tělocvična) byla velká, tak jsme si museli říct, kde budeme stát a kde se pohybovat. Po hodinové zkoušce následoval oběd v jídelně a pak jsme již mohli odejít se svými slovinskými partnery. Pak už jste mohli být doma, anebo jsme měli připravený program. Já a moje kamarádka jsme se vydali na kuželky. Určitě je všichni znáte, je to něco podobného jako bowling, akorát házíte menší koulí. Po hraní kuželek jsme šli domů. Společně jsme se navečeřeli a hurá do postele.

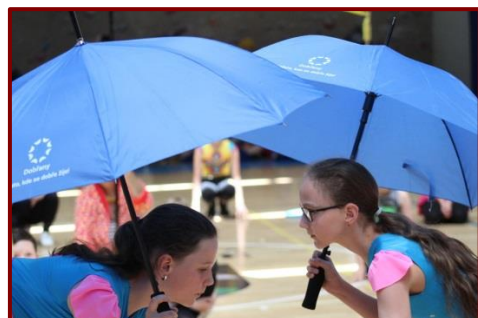
Po tomto dni jsem byla dost unavená, ale s dobrým pocitem se velice dobře usíná. (Mája Tomášková, 6.B)

V kině na Aladinovi

V sobotu ráno jsme se všichni sešli před školou a poté směřovaly naše kroky do multimediální místnosti, kde jsme měli všechny rekvizity a kostýmy. Když nám učitelé sdělili, co nás tento den čeká, šli jsme se podívat na vystoupení mažorettek. Viděli jsme jak malé mažoretky, tak dospělé ženy. V půl desáté skončily mažoretky a my jsme se mohli začít připravovat na náš cirkus. Nastal čas líčení, zaplétání copů, příprava rekvizit atd. Po hodině a půl jsme se dostali ke slovu my s naším báječným vystoupením. V cirkusu byla zvířata, artisté a akvabely. Myslím si, že se cirkus vydařil. Ve 14:00 jsme šli na oběd a poté jsme měli volné odpoledne. Já s mojí Slovinkou jsme byly na zmrzlině a potom v kině, kde jsme potkaly další Čechy i Slovincy. V kině promítali Aladdina v angličtině se slovinskými titulky. Kino bylo super. Když jsme přišly domů, měly jsme večeri a poté nás čekala poslední noc v našich nových rodinách.

Slibený McDonald's, který nebyl

V neděli 26. 5. 2019 jsme se naposledy setkali před školou. Všichni jsme se společně vyfotili. Po focení přišlo loučení, vždy je smutné, někdy méně a někdy více, ale vždy jsou slzy. V 9 hodin jsme se vydali na cestu. Po cestě jsme museli několikrát stavět, protože některým žákům bylo nevolno. Když jsme dorazili do Mariboru (Slovinsko), čekala nás prohlídka města a poté akvárium - terárium v městském parku. Byly tam jak ryby, tak pavouci, hadi, želvy, krokodýli a mnoho dalšího. Viděli jsme i nábřeží řeky Drávy. Když jsme přišli do autobusu, učitelé nám oznámili, že do McDonaldu nejedeme, protože jsme stáveři na přestávkách kvůli nevolnosti, že bychom přijeli do Dobřan moc pozdě a že si dáme oběd na nějaké benzince. Všichni jsme byli smutní, i naštvaní, ale nedalo se nic dělat. Při cestě jsme zpívali, povídali si a poslouchali písničky. Do Dobřan jsme přijeli před desátou hodinou. Mně se celý výlet líbil a doporučovala bych to všem, kteří máte rádi výměnné pobyty a umíte alespoň trochu anglicky. Je to super. (Anna Ummernová, 6.B)

SENÁT

Závěrečná zpráva o činnosti Senátu – Horní sněmovny ve školním roce 2018 / 19

Jednání Senátu - Horní sněmovny 29. 4. 2019

Přítomní: Julie Princlová, 6.A, Ondřej Davídek, 6.B, Adéla Kabátová, 6.C, Vojtěch Brejcha, 7.B, David Hloušek, 7.C, Jakub Šatra, 8.A, Daniel Noska, 8.B, Josef Šneberger, 8.C, Kristýna Tichotová, 9.A, Filip Umner, 9.B, Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý.

Program:

- 1. Chvála jídla** – z 9. tříd se zúčastní 9.A, 9.B ne a o 9.C nemáme zprávy.
- 2. Pohár R. Nankingy** – bylo horší organizace, nebyla včasná a důkladná domluva s učiteli Tv. Nehrál se slepecký fotbal. Příště bychom měli změnit hru tak, aby se zapojila celá třída, a změnit výhru, aby všichni nehráli jen o pizzu.
- 3. Dopis od Resty a pro ni** – Resty píše o svých prázdninách a o tom, že testy, které psala, nedopadly dobře. V dopise pro ni se zeptáme na systém hodnocení, jaký obor by chtěla dále studovat, proč se o prázdninách stěhovala, do jakého města a domu a jak probíhají přijímací zkoušky.
- 4. Zlatý list** – bylo dlouhé čekání na stanoviskách.
- 5. Slovinsko** – byli jsme seznámeni s programem.
- 6. Aréna** – většina tříd by měla zájem o mléčné automaty. Příště: 3. 6. 2019 ve 12.30 hod.

Zapsala: Adéla Kabátová, 6.C

Jednání Senátu - Horní sněmovny 3. 6. 2019

Přítomní: Julie Princlová, 6.A, Ondřej Davídek, 6.B, David Fonhauser, 6.C, Vojtěch Brejcha, 7.B, David Hloušek, 7.C, Jakub Šatra, 8.A, Daniel Noska, 8.B, Josef Šneberger, 8.C, Kristýna Tichotová, 9.A, Filip Umner, 9.B, Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Naděžda Vlasáková

Program:

- 1. Vyhodnocení Chvály jídla** – akce se vydařila, přišlo hodně lidí, dokonce i z horního stupně. Nešťastné bylo jen počasí.
- 2. Slovinsko** – vyhodnocení; program se všem líbil, celkově vydařený.
- 3. Švýcarsko** – některé žáky mrzela změna programu, jiní byli rádi, že viděli jinou část země. Jiné námítky nebyly.
- 4. Hliník** – celkově bylo vybráno přes 5.000 Kč. Výběr adoptovaného zvířete byl přenechán 1. stupni, jelikož nasbíral většinu částky.
- 5. Třídění odpadu ve třídách** – byly vyhlášeny výsledky akce. 11. místo 7.C, 10.místo 8.B, 9.místo 9.C, 8.místo 6.B, 7.místo 7.A, 6.místo 6.A a 8.C, 5.místo 9.A, 4.místo 6.C, 3.místo 8.A, 2.místo 7.B, 1.místo 9.B
- 6. Resty** – dopis bude dodán do konce týdne. Celkem bylo vybráno 7.998 Kč, z toho na Akademii 5.053 Kč.
- 7. Závěrečná zpráva** – byla přečtena a jednohlasně odsouhlasena.
- 8. Vyhodnocení práce Senátu** - nakonec byla zhodnocena práce jednotlivých žáků. Senát se vyfotil a ukončil poslední schůzi v tomto školním roce.

Zapsala: Kristýna Tichotová, 9.A

Jednání Senátu – Dolní sněmovny 11. 6. 2019

Přítomní: 4.A: Dominik Děd; 4.B: Lucie Uzlová, Matěj Brokeš; 4.C: Františka Peksová, Matěj Kříž; 5.A: Šimon Malotín, Daniel Šimon; 5.B: Jan Duchek, Lucie Maxová; 5.C: Matěj Smola, Anežka Knorová; Mgr. Ivana Nazarovová; Mgr. Jaroslav Šedivý; hosté: 3.C: Anna Soukupová, 3.D: Šimon Voller

Program:

- 1. Pohár Resty Nankingy:** poháry, diplomy, odměny připraveny, Honza, Anežka, Matěj a Šárka – dotažení soutěží pro prvňáky – schůzka 18. 6. v 7:30 v kanceláři.
- 2. Sběr hliníku:** pokračuje až do konce června, navážeme hned od září. Poslední odvoz byl za 320 Kč – bude odečteno poštovné. Výběr zvířete k adopci proběhne na 1. stupni – zajistí senátoři.
- 3. Závěrečná zpráva:** Anežka seznámila senátory s jejím obsahem.
- 4. Závěrečné hodnocení:** Uděleny pochvaly, rozděleny odměny, společná fotografie.

Zapsali: Matěj Brokeš 4.B, Mgr. Ivana Nazarovová

Dotazník po senátory z Dolní sněmovny

Proč chodíš na Senát? Protože mě vybrala třída. ✨ Abych přenášela a pochopila informace. ✨ Chci pomoci škole. ✨ Zajímají mě informace o škole. ✨ Baví mě to. ✨ Chci zlepšit školu. ✨ Chci pomoci škole. ✨ Zajímá mě, co se děje nebo bude dít ve škole. ✨ Paní učitelka mě vybrala. ✨ Chtěl jsem to zkusit a třída mě vybrala. ✨ Jsme kolektivní. **Čeho podle Tebe Senát letos dosáhl dobrého?** Dobré spolupráce. ✨ Méně zbytků, více hliníku. ✨ Sběr plechovek. ✨ Adopce klokánka uru a dalších akcí. ✨ Hodně peněz pro školu. ✨ Nových věcí do jídelny. ✨ Sběr hliníku. ✨ Dokázal něco ve škole změnit k lepšímu. ✨ Vybrali jsme

1. Základní ustavení

Senát - Horní sněmovna ZŠ Dobřany (dále jen Senát) ve školním roce 2018/19 jednal podle platného jednacího řádu, schváleného jednomyslně dne 10. 9. 2018. Na tomto jednání byly ustanoveny či zvoleny tyto funkce:

předseda: Filip Umner, 9.B

místopředsedkyně: Kristýna Tichotová, 9.A

Zapisovatelka: Adéla Kabátová, 6.C

Členové z řad učitelů: Mgr. Naděžda Vlasáková, Mgr. Jaroslav Šedivý

Z každé třídy byl stanoven jeden senátor a jeden jeho zástupce, který se na jednání dostavil, nebyl – li ve škole přítomen zvolený senátor. Každý zástupce třídy i učitel má v případě hlasování jeden platný hlas. Rozhoduje názor většiny, dojde – li k rovnosti, rozhoduje hlas předsedy, nebo při jeho nepřítomnosti hlas místopředsedy. (pozn.: viz jednací řád)

2. Práce Senátu během roku

Během školního roku 2018/19 se pokračovalo v několika již zaběhlých projektech, prvním z nich byla Adopce na dálku. O zajištění korespondence s podporovanou ugandskou žákyní Resty Nankingou, která letos již dostudovala základní školu, se tentokrát starala skupina více žáků. Finanční prostředky na její podporu byly získány zejména na dvou akcích, a to na Předvánočním týdnu a na Školní akademii.

Druhým dlouhodobým projektem byla spolupráce s plzeňskou MZŠ. V letošním roce se s touto školou uskutečnila tři setkání, jedno v Dobřanech, druhé v Plzni na MZŠ a třetí na neutrální půdě ekologického centra v Prusinech. Domníváme se, že setkání byly prospěšné pro obě školy a šlo o skvělou inspiraci. Vybraní žáci z Plzně se též zúčastnili několika akcí u nás v Dobřanech (například Zlatého listu).

Senát se také aktivně podílel na environmentální výuce v naší škole, zejména na soutěži „Třídte odpad a jedte na výlet snů“. Z řad Senátu hodnotili Adéla Kabátová, Filip Umner, Julie Princlová a Kristýna Tichotová. Dále také Senát koordinoval kampaň na sběr hliníku ve škole, za peníze za nasbíraný hliník si škola adoptovala zvíře v plzeňské ZOO. V rámci tohoto projektu se také vybraní členové Senátu zúčastnili setkání kmotrů přímo v Plzni.

Okrajově se také senátoři zapojili do akce Chvála jídla (Food Revolution Day), která se na naší škole konala již potřetí.

Akcí, již Senát sám navrhl i uspořádal, byl již také tradiční Turnaj Resty Nankingy. Změnily se však disciplíny, tentokrát se soutěžilo ve florbale, přehazované a také v kin ballu.

V posledním týdnu před vánočními prázdninami se také uskutečnilo pečení a následné prodávání vánočního cukroví. Výtěžek z této akce byl, jak již je zmíněno výše, věnován Resty.

3. Závěr a poděkování

Slava díky patří všem, kteří se Senátem v tomto funkčním období spolupracovali. Poděkovat je třeba také paní učitelce Vlasákové a panu řediteli Šedivému, a to za jejich rady, připomínky a trpělivost, kterou s námi měli. Dále také děkujeme pánům učitelům Hajšmanovi a Kouřilovi za jejich pomoc při organizaci školního sportovního turnaje. Závěrem ještě děkujeme paní učitelce Boudové za koordinaci soutěže v třídění odpadu a paní vedoucí Černé s jejím kolektivem z ŠJ za organizaci Chvály jídla.

Funkční období 2018/19 celkově hodnotíme jako zdařilé a doufáme, že na tuto zkušenost budou všichni rádi vzpomínat. (Filip Umner, 9.B)

hodně korun českých na Resty. ✨ Chvála různosti, moc se všem líbila, navrhuji opakovat. ✨ Dokázal zorganizovat Resty turnaj pro prvňáky. **Co se podle Tebe letos Senátu naopak nepovedlo?** Třídění - soutěže. ✨ Nic. ✨ Hluk v jídelně. ✨ Myslím, že se povedlo vše kromě zamezení zbytků. ✨ Nevím. ✨ Všechno se povedlo. (2x) ✨ Myslím si, že Senát dokázal vše dobře. ✨ Nevím. ✨ Při Akademii se pátáci vykašlali na vybírání. ✨ Akce šetření jídlem – stále hodně zbytků. ✨ Zbytky v jídelně. **Má Senát pokračovat i v dalším roce?** Ano. (8x) ✨ Ano, líbí se mi to. ✨ Určitě ano. (3x) **Na co se více zaměřit, čím se zabývat?** Tím, co teď, mně to tak vyhovuje. ✨ Resty, hliník, akce. ✨ Hlukem v jídelně. ✨ Zbytky. ✨ Sporty. ✨ Jestli bude mléčný automat. ✨ Školními akcemi. ✨ Ničím, všeho je tak akorát. ✨ Nevím. ✨ Třídění odpadu. ✨ Zbytky v jídelně. **Nějaké další organizační nápady (počet a čas jednání, stálý/střídavý předseda, spolupráce s učiteli, docházka členů Senátu...)?** Vyhovuje mně to takhle. ✨ Nenapadá mě nic. ✨ Jednání první vyučovací hodinu, předseda Fanyňka. ✨ Žádné. ✨ Nechám to na panu řediteli. ✨ Asi ne. ✨ Nemám výhrady, vyhovující. ✨ Stálý čas jednání. **Zajímají se o dění v Senátu Tví spolužáci / kolegové? Jak?** Ano/málo. ✨ Ano, vyptávají se. ✨ Baví je to. ✨ Ano, někteří mají přání nebo dotazy, jiní ne. ✨ Ne. Ano, občas nám říkají, co bychom měli říct. ✨ Ano, občas se nás ptají. ✨ Nezájmají. Ano, ptají se, co jsme probírali. ✨ Ano, ptají se, co jsme dělali a tak. ✨ Ano, zajímají se, co řešíme. ✨ Ano, zajímají se, co tam děláme. **Prázdninové přání senátorům / senátorkám:** Přeji vám hezké prázdniny, užijte si léto a hlavně žádné úrazy. ✨ Krásné a klidné prázdniny. ✨ Ať jsou v Senátu i příští rok. ✨ Udělat soutěže pro senátory. ✨ Celé léto zadarmo zmrzlina. ✨ Uspořádat nějakou velkou akci. ✨ Ať se tu všichni sejdeme ve zdraví. ✨ Ať se daří v dalším školním roce. ✨ Aby se nezranili. ☺

Senát – Dolní sněmovna – závěrečná zpráva 2018/19

Pohár Resty Nankingy - na senátu jsme probírali soutěž o Pohár Resty Nankingy. Někteří vybraní šli do tříd a zjišťovali, co by chtěli hrát na pohár. Celá škola se shodla na vybíjení. Pohár se bude hrát poslední týden školy. Pro první třídy senátoři připravili soutěže družstev.

Soutěž s koši - tento rok jsme se dohodli na senátu, že tuto soutěž ve třídění odpadu už nebudeme brát jako soutěž. Proto tento rok neprobíhalo ve třídách hodnocení.

Školní jídelna - na jeden senát k nám přišla paní vedoucí školní jídelny Renata Černá. Ta nám řekla, že se plánuje takový semafor na hlasitost hluku v jídelně a že možná bude i ledová dřeva u ovoce a zeleniny, ale jenom možná. :- (Senát se snažil působit na dětské strážníky, aby se v jídelně snížilo množství zbytků.

Sběr hliníkových plechovek - sběr hliníkových plechovek probíhal každý měsíc. Akce byla úspěšná. Za každý měsíc se na 1. stupni nasbíralo velké množství hliníkových plechovek. Výtěžek půjde na adopci vybraného zvířete v ZOO Plzeň.

Zpracovala: Anežka Knorová, 5.C

Dopis do Afriky

Dobřany červen 2019

Milá Resty,
doutáme, že i ty jsi měla skvělé Velikonoce a že se ti daří dobře.
Psala jsi, že ses přestěhovala do města. Mohla bys nám, jak se to město jmenuje? Jak se ti v něm žije? Co je v něm zajímavého? Jak vypadá Tvůj nový domov a s kým tam bydlíš?

Zajímalo by nás také, jak funguje vaše hodnocení ve škole. My máme jiný systém. Žáci jsou známkováni čísly 1 – 5. Znamka 1 znamená nejlepší výsledek, známka 5 je nedostatečný prospěch a žák musí někdy třídu zopakovat. U Vás je to zřejmě jinak – čím větší číslo, tím lepší hodnocení, ano?

Jaké obory budeš mít na své nové škole? Co se budeš učit a jaké

povolání s tím budeš moci vykonávat?

Možná by tě zaujalo, že i u nás psali žáci posledního ročníku testy na školách, pro které se rozhodli. Testy byly z matematiky a češtiny, psaly se dvakrát a byla dána přednost lepšímu výsledku. Při přijetí na střední školu rozhodoval ale i prospěch ze základní školy.

Milá Resty, někteří z nás se s Tebou loučíme – od září začneme navštěvovat střední školu. Přejeme Ti, ať se Ti v životě daří a jsi šťastná. Snad jsme tomu málo napomohli i my, že jsme Tě podporovali ve studiu. Předáváme nyní pomyslnou štafetu našim mladším spolužákům.

Měj se dobře, Bůh Ti žehnej.

Tví čeští přátelé ze Základní školy v Dobřanech

Rozhovor s Mgr. Jiřím Jílkem

Slyšeli jsme, že budete odcházet z naší školy. Co si odtud odnesete? Dobré a veselé vzpomínky na kolegy i na žáky. A zkušenosti samozřejmě. **Byla to vaše první učitelská zkušenost?** Na základní škole to byla pro mě druhá zkušenost, předtím jsem byl na jiné základní škole. Jinak ve školství jsem již devátý rok, k tomu odpoledne pracuji v hudebních školách. Nebyla to pro mě úplně nová situace postavit se před děti. **Jaké předměty zde učíte nejraději?** Nejraději zde učím dějepis. **Chtěl jste být vždy učitelem?** Ne, určitě ne. V žádném případě. **A čím jste chtěl být jako malý?** Takové ty běžné profese jako popelář,

stevard v letadle, pilot. A nějak to dopadlo takhle. **Kde budete pracovat od září?** Od září budu pracovat na Základní škole v Příbrami a na Základní umělecké škole v Příbrami. **Co vás vedlo ke změně?** Měli jsme možnost postavit si dům, dostali jsme pozemek, takže z toho důvodu se stěhuji pryč. Prostě za bydlením pryč. Kdybych to řešil tady, tak bych nikdy nepostavil, zadlužil bych se hypotékou, pravděpodobně bych tady skončil v nějakém bytě. **Přejeme vám, pane učiteli, ať se vám daří na novém působišti i v životě. A děkujeme, že jsme vás mohli poznat.** (Lukáš Gittler a Filip Umner, 9.B)

Příprava na druhý stupeň

I tak se dá nazvat badatelský den pro letošní pátáky. Šlo o menší akci na 2. stupni, které se účastnily děti, jež sem budou už příští rok docházet taky. Žáci si zde vyzkoušeli různé aktivity, úkoly nebo pokusy spojené s předměty, které se vyučují od šesté třídy či osmé třídy. Šlo o fyziku, chemii, přírodopis a dějepis. K tomu v každém předmětu byla čtyři stanoviště, kde si mohl každý vyzkoušet něco jiného. Cílem také bylo předat žákům nějaké povědomí o těchto předmětech a třeba se něco i přiučit. Ve fyzice si zkoušeli statickou elektřinu, rozložení váhy a nosnost zábavnou formou. V dějepise šlo o výrobu starověkých keramických nádob. V přírodopise si pak vyzkoušeli a dozvěděli se, co je to mikroskop.

Také pracovali s lupou. Zkoumali vývoj živočichů, pojmenovávali živočichy nebo zkoušeli zjistit, jak vidí včela. A v chemii pak zkoušeli, jak se mění barva různých roztoků pod plamenem. Dokázali přítomnost vitamínu C v ovoci nebo tuku a škrobu v plodech. A bylo toho ještě více. Šlo o čtyři vyučovací hodiny a pátáky to bavilo. Na konci dostali všichni diplom a odešli domů s novými pocity. Tento den měl určitě přínos a splnil svůj účel, protože děti se vlastně učily a připravovaly na příští rok a vyučující měli také šanci nové žáky poznat o trochu víc. Tak ať to novým šestákům jde jako na tomto dnu a třeba něco z poznatků i využijí. (Daneš Noska, 8.B)

Bádáme na internetu!

Dne 10. 6. 2019 na Základní školu Dobřany dorazily týmy ze škol Letiny, Zbůch, Chlumčany a Stod, aby si poměřily své síly nejen s námi, ale i mezi sebou, a vyhrály nějakou tu cenu. Náš dobřanský tým se skládal z Martina Branta, Jana Eckhardta a Davida Bäuml. Soutěžilo se v učebně informatiky v oboru dějepis. Nebyl jsem moc nadšený z toho, že soutěžíme z dějepisu, ale co ... když jsme si mohli všechny informace vyhledat na internetu.

O co vlastně v soutěži šlo. Dostali jsme 12 vytištěných formulářů a po skupinách (vždy z dané školy) jsme hledali informace na internetu a zapisovali je. Ten, kdo měl nejvíce bodů, vyhrál. Hmmm... to muselo být nějak lehké, zvláště když jste si mohli vyhledávat na internetu. Jo, jednoduché by to bylo, kdybychom dostali lehčí otázky a ne např. Jak se jmenuje syn pána z pověsti o hradu L.... To tam je i proto, že v předchozí otázce bylo, ať napíšeme hrad od písmene L v okrese Plzeň jih. Tato otázka patřila ještě k těm lehčím. Ale nepředbíhejme. Na začátku

soutěže, která začala po velké přestávce, nám slíbili odměny pro každého. Doufal jsem, že to bude něco hmatatelného a že to nebude např. pochvala. Snažil jsem se jako blázen, protože ten, kdo bude první, vyhraje ještě něco navíc. Bohužel nám nefekli co. Jak už jsem ale naznačil, otázky byly těžké a získali jsme jako tým jen 41 bodů, což je méně než půlka toho, co bylo maximum bodů. Maximum bodů bylo 120. Naštěstí se všem dařilo podobně a my jsme skončili na krásném třetím místě. No dobře, možná jsme mohli vyhrát, ale odměnu jsme dostali tak jako tak. Byl to krásný pocit si vzít odměnu, kterou byl vak s logem Dobřany. Vyhlášení skončilo těsně před koncem páté hodiny. První byl tým ze Zbůchu a kromě zmíněného vaku všichni získali dva vouchery na volný vstup do Plzeňského historického podzemí.

Všechny týmy byly po soutěži nadšený, a proto pracovaly a v učebně informatiky bylo ticho... O tom se může našim paním učitelkám jen zdát. (Honza Eckhardt, 7.A)

Entomolog na koloběžce

Poslední květnovou středu jsme se sešli v 7:15 na dobřanském nádraží a po zakoupení jízdenek se naše třída s paní učitelkou Weinrebovou a paní učitelkou Hlaváčovou vydala směr Horažďovice. V naší cílové stanici nás uvítal déšť. Po příchodu do environmentálního centra PROUD, domluvení si pravidel a prohlédnutí budovy jsme hráli seznamovací hru s lektorkami. Po obědě a poledním klidu jsme šli na koloběžky. Nejprve jsme jeli k řece, kde jsme pozorovali malé vodní živočichy. Poté jsme se přesunuli k rybníku, kde jsme se věnovali stejné činnosti. Když jsme se vrátili do PROUDU, rozdělávali jsme oheň křesadly, a když se oheň podařilo rozdělat, opékali jsme si vuřty. Před spánkem neuškodilo trošku pohybu, tak jsme si zahráli fotbal na nedalekém plácku.

Druhý den jsme se po snídani rozdělili do dvou skupin. Jedna šla mikroskopovat a ta druhá zkoumala zemní pasti, ve kterých jsme našli např. myš nebo mravence. Po výměně s druhou skupinou se aktivity otočily. Mikroskopovali jsme malé vodní mikroorganismy, skoro všichni jsme našli perloočku, někteří měli i takové štěstí, že viděli buchanku. Po obědě jsme zase hráli fotbal a poté následovala vycházka za lučnými živočichy. Byli jsme i v lese, ve kterém jsme se toho mnoho dozvěděli. Když jsme přišli zpátky do PROUDU, měli jsme večeri. Po večeri jsme si odpočinek nedopřáli a vyrazili jsme do Horažďovic s tabletem a pátrali jsme po zajímavostech. Prošli jsme tak historickou částí města a pátrání jsme si užili. Večer jsme si ještě povídali a pak už byla večerka.

V pátek jsme si po snídani sbalili a šli se podívat za zvířátky, které v environmentálním centru mají. Dále jsme si také vyrobili hmyzí domeček na památku. Po této aktivitě následoval oběd a pak už bohužel odjezd směr Dobřany. Mně se celý výlet líbil, ale zdálo se mi, že jsme měli málo volného času. (Anna Umnerová, 6.B)

Něco málo o včelách

Dne 10. června 2019 jsme měli obohacenou hodinu přírodopisu 6.B o besedu s včelařem panem Stanislavem Volfem. Pro mě to bylo zajímavé a myslím si, že mým spolužákům se to také líbilo. A doufám, že nejen kvůli ochutnávce medů.

Jak jste se dostal k tomuto koníčku? Náš soused měl včely a mně to zaujalo, tak jsem se tam často chodil dívat. Moje máma si pořídila včely, když mi bylo 14 let. **Jak dlouho se tomu věnujete?** Jak jsem říkal moje máma včely koupila, když mi bylo 14, takže včely mám už 50 let. **Dá se spočítat, kolik včelstev jste za tu dobu měl?** Bohužel ne, stále se to

mění. Aktuálně mám 65 včelstev. Stává se, že někdy včelstvo uhynie. **Jaké vybavení je potřeba ke včelaření?** Mezi úplně základní vybavení patří: včelařská kukla, včelařský rozpěrák (roztahovač rámků), včelařský kuřák, opravdový husí brk, úl a samozřejmě včely. To jsou úplně nejzákladnější věci. **Kolik kg cukru potřebujete při zimním přikrmování?** Je to 20 kg pro každé včelstvo. Takže pro 65 včelstev to tvoří 1 300 kg cukru. **Jaké produkty vyrábíte?** Já vyrábím med, včelí vosk a propolis. **Existuje ještě něco jiného?** Dále se také vyrábí mateří kašička a včelí jed. (Anna Umnerová, 6.B)

Jak si vyrobit odpuzovač hmyzu

Není snad nic otravnějšího než při letním odpočinku odhánět dotírající hmyz. Proto bych vás rád seznámil s nápadem, jak jeho výskyt omezit, a to přírodní cestou.

Budeme potřebovat: sklenici či misku, limetku nebo citron, plovoucí svíčku, vodu, větvičky čerstvých bylinek (tymián, máta). Výroba: do sklenice či misky dáme bylinky, které předtím dobře rozemneme. Následně přidáme kousky citrónu či limetky a zalijeme vodou. Na tuto směs přidáme plovoucí svíčku, kterou zapálíme. Pozor - svíčku vždy zhasneme, pokud odcházíme. A je to!

Prázdniny se blíží, co takhle něco vyrobit?

Jak si vyrobit hmyzí domeček

Není jen hmyz, který nám škodí, resp. znepříjemňuje život. Je i spousta druhů hmyzu, jejichž jméno často neznáme, a přitom nám pomáhají. Pro ně bychom mohli vyrobit ubytovnu a pomoci jim osídlit i někdy sterilní zahrady s anglickými trávničky.

Budeme potřebovat: plechovku větší velikosti (např. od kočičího žrádla, ananasu, fazolí), vnější stranu nabarvenou netoxickou barvou, aby nám plechovka nezrezla; rákos, bambus, dutá stébla rostlin (vše suché), dřevitou vlnu, zahradní nůžky či kleštičky, provázek nebo drát.

Výroba: plechovku naplníme větvičkami a dutými stébly rostlin. Jejich délku upravíme podle výšky plechovky tak, aby nepřesahovaly. Zbylé prázdné místo vyplníme dřevitou vlnou (můžeme použít i seno či slámu). Plechovku opatříme provázkem nebo drátem a zavěsíme na strom či na keř. Plechovka by měla viset tak, aby do ní nezatekla voda, protože pak byste hmyz spíše vyplavili či utopili. A je to! (Vojta Kleisner, 6.B; foto hmyzích domečků, které vyráběla 6.B)

Chvála jídla

Dne 16. 5. 2019 jsem se zúčastnil akce s názvem Chvála jídla. Tato akce trvala od 14:00 do 15:30. Počasí letošní akci příliš nepřálo, přesto bylo účastníků hodně. Akce probíhala v tělocvičně 2. stupně a venkovní část v přístřešku u ZŠ. Akci zajišťovaly školní jídelna i škola. Naši spolužáci - Lukáš Gittler a Filip Umner - pekli lívance. Paní „Šiša“ Šístková ze skautského oddílu vařila v kotlíku tzv. nekonečnou bramboračku. Účastníci si zde mohli zasoutěžit a ti úspěšní i vyhrát nějaké ceny. Mě nejvíce potěšily výborné lívance se směsí z lesního ovoce. Ty jsem ochutnal, a to hned dvakrát. ☺ Venku se účastníci mohli podílet na výrobě domácího kváskového chleba. Podávala se

bramboračka, které se říkalo nekonečná, protože se stále dodělávala. Pořadatelé nezapomněli na zajištění pitného režimu. Zajímavé bylo vyzkoušet si přiřadit názvy zeleniny k jejím obrázkům. Na obrázku krávy jsme viděli rozložení jednotlivých druhů mas na jejím těle. Návštěvníky kromě plnění různých úkolů určitě nejvíce bavilo ochutnávání čerstvě připravených jídel. Zkrátka a dobře - byla to pro všechny zúčastněné povedená akce. Pořadatelé se snažili zaujmout každého z účastníků. Pokud proběhne akce i v příštím roce, doporučuji všem přijít se podívat a naučit se něco nového ohledně přípravy jídla. Příští rok bych uvítal např. získání dovedností v grilování různých pochutin. (Vojta Kleisner, 6.B)

Kdo se stane Masterchefem 2019?

Pokud si myslíte, že se tento článek bude zabývat letošním kolem televizní soutěže Masterchef, jste na omylu. Tento článek je sice reportáž ze soutěže Masterchef, ale pozor, tato soutěž se odehrála ve školní jídelně ZŠ Dobřany. Soutěž se televizní soutěží podobala vtom, že soutěžící byli rozděleni do dvou týmů, porotci nevěděli, od jakého týmu jídlo jedí, a samozřejmě byl pouze jeden vítěz.

Dne 6. 6. 2019 jsem byl mezi soutěžícími tohoto kuchařského klání. Kuchaři z kroužku vaření se rozdělili do dvou týmů, asi o šesti lidech. Úkolem bylo uvařit tříchodové menu (šneci z listového těsta, pečené kuře a piškotovou roládu) pro dvacet lidí, a to pouze za jeden a půl hodiny. Uvařit takové menu pro dvacet lidí pouze v šesti lidech bylo velice náročné (časově), ale původně jsme měli vařit navíc ještě polévku, takže se nám docela ulevilo. Jelikož nás v týmu bylo šest, tak jsme se

rozdělili do skupin po dvou a začali jsme připravovat pokrmy. Časově jsme docela zvládali, měli jsme zpoždění asi deset minut (ale byli jsme na tom mnohem lépe než druhý tým). Vařili jsme podle receptů, které jsme měli ve svých sešitech, takže jsme si je nemuseli pamatovat. Oba dva týmy stihly uvařit jídlo za daný časový limit bez problémů. Po skončení časového limitu následovalo servírování porotcům (porotci se staly děti z dětského klubu). Hodnocení proběhlo tak, že děti dostaly ochutnat každý pokrm od obou týmů a vybraly tým, od kterého jim chutnalo více. Poté, co porota dojedla, už bylo na řadě vyhlášení vítězného týmu (můj tým bohužel nevyhrál ☹) a tím letošní Masterchef skončil. (Adam Bardoun, 7.C)

VÝLET DO PRAHY

23.4. jsme byli s 5. B v hlavním městě Praha. Jeli jsme dvě hodiny. Přijeli jsme na nádraží autobusem. Pak jsme přešli do Národního muzea. Byli jsme na výstavě o Československu. Dostali jsme složený papír do obálky. Tam byly různé úkoly. Vyšli jsme z muzea a přešli jsme na Václavské náměstí. Tam jsme viděli sochu svatého Václava. Potom jsme přešli na Staroměstské náměstí. Tam jsme viděli Pražský poledník, 27 křížů a orloj. Viděli jsme, jak bimbá orloj. Pak jsme už šli na Karlův most. Počítali jsme sochy. Bylo jich tam 30 a jedna pod mostem – Brunclík. Bolely nás strašně nohy. No ale ještě jsme museli jít na Pražský hrad. Tak jsme šli. Viděli jsme katedrálu svatého Víta. Byla hrozně velká a krásná. Konečně nám

zbýval jenom Petřín, tak jsme teda šli na Petřín. Víte, že má 299 schodů? Vylezli jsme a šli jsme zase zpátky. Pak si pro nás přijel autobus a jeli jsme domů. Cestou domů jsme se stavili v McDonaldu. Bylo to super.

V muzeu byla vycpaná zvířata, krásné zbraně z druhé světové války. Šli jsme na Staroměstské náměstí, tam byl ještě velikonoční trh. Našli jsme zlatý poledník, dále jsme viděli orloj, Karlův most, Pražský hrad s výměnou vojáků.

Anežka 5.C

Honza 5.C

Čekalo nás 232 schodů, bylo těžké to vyjít, bohužel jediné, na čem jsme byli, byly záchody a pak Petřín. Byla to dlouhá cesta do kopce, ale stálo to za to. Moc, moc, moc se mi to líbilo. Bylo to super, mám radost.

Lucie 5.C

VYCHÁZKA DO LESA

Vycházka tříd prvního ročníku do Martinského lesa s myslivcem panem Pavlem Krákorou a včelařem panem Janem Plášilem. Během května všechny čtyři první třídy absolvovaly tuto dopolední vycházku.

Na procházce do lesa jsem viděla budky pro ptáky, včelí úl, paroží od srnce, strakapouda, mraveniště, rozkvetlý hloh.

Veronika

Cítila jsem lišku. Ochutnala jsem med. Naučila jsem se hodně o přírodě.

Aneta

Pan Krákora nám ukazoval dravce. Viděli jsme strom zasažený bleskem. Počítali jsme schody.

Tomáš

Viděla jsem mech, stromy, Honzu, šišky, včely, mraveniště, ptáky, houby, lavičku, pana Krákoru, pařezy, žihadlo, žaludy.

Evelína

Vycházka se mi moc líbila.

Petra

NAŠE KOČKA

Naše Britská kočka má žluťoučká očka, ta jí v noci svítí jako luční kvítí. Má heboučké tlapičky jako všechny kočičky. Jmenuje se Fíbi a to se mi líbí. Když zachrastí granulky, u misky je do chvílky. Když jí zlobíš, tak tě sekne a když křičíš, tak se lekne. Je to naše štěstíčko, říkáme jí zlatíčko.

Míša 3. A

STŘEDOVĚKÝ TANEC

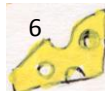
VE 3. B PŘEDCHÁZEL NÁVŠTĚVĚ

STŘEDOVĚKÉ KRČMY NAŠÍ ÚPĚLNĚ

KŘÍŽOVKA

Jablko vyplň anglicky

1		4		2		3	
2						6	
3							
4							
5							
6							

Míša 3.B

PŘEJEME VŠEM PĚKNÉ PRAZDNINY.

TŘI SILÁCI NA SILNICI

V úterý 21.5.2019 jeli všichni čtvrtáci do Alfy. Jeli jsme autobusem. Jako první jsme se šli podívat do malé prostorné místnosti. Byla tam spousta loutek, ale i různé druhy masek. Pán, který tam byl s námi, nám o nich řekl spoustu zajímavostí. Pak jsme rychle pospíchali na vystoupení. Bylo o třech silných chlapech, kteří si vyjeli na motorkách do světa. V jednom

servisu potkali krásnou ženu a hned se do ní všichni zamilovali. V tom ale přijel k servisu kamionák a odjel s ní. Siláci hned jeli za ním na motorkách. Dohonili ho až na konci, a to u nedostavěného mostu. Tam kamionáka napálili, tak že mu odpojili přívěs a on sjel z mostu. Z přívěsu vyšly dvě dívky. Ke každému silákovi příběhla jedna.

Jakub 4. A

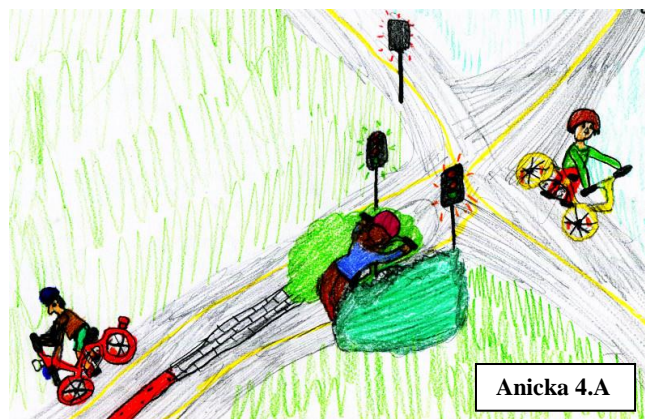
Po představení následovalo povídání o herci, který hraje v divadle Alfa už 23 let. Moc se mi divadlo líbilo.

Valentýna 4. A

DOPRAVNÍ HŘIŠTĚ

Je o tom, že jezdíme na kole a poznáváme dopravní značky a také MHD. Vybereme si kolo a začneme jezdit. Paní nám předtím vysvětlí všechny značky. Navštívili jsme také školu, kde nám řekli, jak se máme chovat na kole. Poučili nás, jakou výbavu na kole máme mít.

Andrea 4. C

Anicka 4.A

V KNIHOVNĚ

Ve čtvrtek 23. května naše třída navštívila knihovnu. Tentokrát jsme si ale nepůjčovaly knihy. Jednalo se totiž o vzdělávací akci. Dozvěděli jsme se, jaký je rozdíl mezi beletrií a naučnou literaturou, jak vyhledat knihu v knihovně, jednu z několika tisíc. Zkoušeli jsme také v knihách najít odpovědi

PERLIČKY Z NAŠICH LAVIC

- *Vinice* - Když se v poušti vine písek.
- *Popelec* - tam se odkládají cigarety.
- *Místo centilitry* - cililitry
- *Vážená paní učitelko, dobrý den, víte, že na Karlštejn nesměly holky jako jste vy?*

na otázky. Já měla: „Kdy a kde se narodil Karel Jaromír Erben“.
Nejhezčí část přišla nakonec, kde jsme si mohli sami prohlížet knihy.

Iveta 4.A

AKADEMIE

Školní akademie se konala 14. 5. 2019. Je to akce, která se koná každý rok. Naše třída 4. A si pravidelně připravuje (už od první třídy) vystoupení. Tenhle rok jsme si připravili Star Dance. Ve třídě jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna skupina tančila moderní tance a druhá starší tance. Samozřejmě jsme měli i porotu. Náš souboj pak na konci dopadl nerozhodně. Na konci jsme si všichni zatančili Makarenu.

Štěpánka 4. A

ZLATÝ LIST

4. místo	5. A
5.	senátoři
7.	5. C
8.	4. C
9.	5. B
10.	4. A
11.	4. B

Dne 26.4. jsem se s zúčastnila soutěže jménem Zlatý list. Byla to přírodovědná soutěž. Jednotlivá stanoviště byla na trase, která vedla kolem Martinské stěny a končila u skautské základny. Na každé zastávce byly připravené otázky.

Kačka 4. C

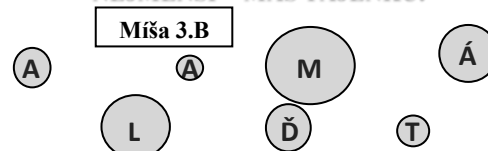
CHVÁLA JÍDLA

Ve čtvrtek 16. 5. jsme byli na Chvále jídla. Nebyli jsme tam se třídou, ale každý, kdo chtěl, tak zašel na druhý stupeň, kde se akce konala. Když jsme s mými kamarády dorazili, zasedli jsme za

stůl a krájeli zeleninu do polévky. Když jsme měli hotovou zeleninu, tak jsme si šli opéct chleba. Mezitím přišla paní učitelka a počkala si na naši polévku. Paní učitelka nás hodně chválila a myslím, že všem chutnala - i mně.

Štěpánka 4. A

SEŘAĎ OD NEJVĚTŠÍHO KAMENE PO NEJMENŠÍ – MÁŠ TAJENKU.

MACARÁT HRÁL V COMTESU

Macarát není jen zvíře žijící ve Slovinsku, ale i orchestr ze ZUŠ v Dobřanech, který má okolo 40 členů. Teď k tomu, co se dělo ráno 15.5. V 9:00 jsme odcházeli do Comtesu. Všichni dorazili a usadili se a pan ředitel měl krátkou řeč. Začalo se hrát, Macarát zahrál opravdu krásné skladby, ale kdybych je vypisovala, trvalo by to dlouho. Zkrátka to bylo nádherné. Moc se mi to líbilo.

Šárka 4.A

Dne 15.5. se uskutečnil charitativní koncert. Mohli jste se zúčastnit jako žáci základní školy na dopoledních koncertech, nebo s rodiči od 18 hod. na večerním koncertě, nebo jako účinkující. Což jsem třeba já. Hrál tam dětský orchestr Macarát, který je složený z žáků ZUŠ Dobřany.

Vstupné na koncert posloužilo jako sbírka na spolek ULITA na statku, který pomáhá autistickým dětem a jejich rodinám. Vybralo se přes 30 000 Kč. Tento koncert a sbírku vymyslela Julča Benetková, členka orchestru.

Kateřina 4. A

OČBRMU

Umět si chránit zdraví je důležité, ale nejen sobě umět pomoci, ale umět pomoci v nouzi i druhým. Proto se máme ve škole učit OČBRMU (ochrana člověka za běžných rizik a mimořádných událostí). Na OČBRMU si povídáme o tísňových linkách,

první pomoci a letos jsme byli i u hasičů. Dozvěděli jsme se mnoho věcí, které jsme nevěděli.

Františka 4. C

VERNISÁŽ VÝSTAVY DOBŘANSKÉ POHLEDY NA TÉMA VODA A ŽIVOT

DNY PŘÁTELSTVÍ SE ŠKOLOU V OBERTRAUBLINGU

Dne 29. 5. vybraní žáci ze čtvrtých tříd jeli navštívit ne jenom školu v Obertraublingu, ale také zažít spoustu dalších věcí, o kterých vám budu vyprávět

Nejdříve jsme se seznámili se svým „partnerem“. Na přivítanou si děti z německé školy pro nás připravily taneční vystoupení a společně jsme si zazpívali. Potom jsme se byli

podívat na most přes řeku Dunaj, po které jsme později pluli na historické lodi. Na výletě jsem se seznámila nejen s mě přidělenou žačkou, ale i s jinými dětmi. S některými si stále dopisují. Myslím si, že má cenu se sprátelit i s někým z cizí země a letošní dny přátelství jsou hodny svého jména.

Iveta 4.A

Rozdělili jsme se do dvou skupin. První šla stavět mosty ze dřeva a ta druhá lézt po laněch. Po programu ve škole jsme vyrazili na radnici, kde nám pan starosta povídal o přátelství mezi našimi městy. Pak následoval oběd. Po obědě jsme jeli do Regensburgu. Ve městě jsme si dali zmrzlinu a poté jsme šli na loď. Moc jsem si návštěvu užila.

Valentýna 4. A

OLYMPIÁDA 12. ROČNÍK

Zpráva ze země sýrů, čokolády i přesných hodiněk

1. den - 25. 5. 2019

Ano, je tomu tak, kroky naší výpravy vedly do Švýcarska. Ačkoliv jsme od dobořanské školy odjeli půl hodiny před desátou večerní, vinou únavného čekání na všechny plzeňské spolucestující jsme ČR opustili až ...

2. den – 26. 5. 2019

... druhý den ráno v 0:04 na hraničním přechodu Rozvadov. Někteří se kvůli nespavosti rozhodli ponocovat, jiní si bez ostychu ustlali a v klidu usnuli. Přes německé Bavorsko s hlavním městem Mnichov jsme se dostali až do blízkosti Bodamského jezera, kde byly někteří ještě značně rozespálí, neboť toto místo jsme navštívili ve čtyři ráno! Nutno také podotknout, že návštěva největšího plovoucího jeviště na rakouské straně hranice ve městě Bergen ale stála za to. Odtud jsme pokračovali na největší vodopády Evropy, tedy vodopády Rýnské. Vyhlídka z místního zámku sice byla okouzlující, my však neměli dost. Ani pohled zpod vodopádu nám nestačil, tak jsme se vydali lodí přímo do blízkosti vodopádů. Cestou do Visperterminenu, obce, kde jsme bydleli a kde se pěstuje víno na nejvýše položených vinicích Evropy, jsme navštívili několik turistických cílů. V první řadě to byla povedená exkurze i s ochutnávkou v čokoládovně Frey. Dále nás čekalo také Ženevské jezero – jezero, které je největší v Alpách a jehož druhý břeh už patří Francii. První dojmy z ubytování byly pozitivní a i večeře nám chutnala.

3. den – 27. 5. 2019

Vstávali jsme, k neľibosti některých, brzy ráno a vyrazili do světoznámého sportovního a turistického střediska Zermatt, kde jsme nakoupili suvenýry v místních obchodech, mezi nimiž nechyběl ani českým spotřebitelům dobře známý COOP. Odtud jsme pokračovali do Gornergratu v nadmořské výšce 3094 m n. m. Odtud jsme si, stejně jako naši asijsí kolegové, vyfotografovali údajně nejfotografovanější horu světa - Matterhorn. Při zpáteční cestě tradiční zubačkou bohužel zavalila cestu lavina, a tudíž jsme museli být ze zubačky v nejbližší stanici evakuováni a do Zermattu dopraveni lyžařskou lanovkou. Počasí nám opravdu vyšlo, dokonale jsme viděli pověstnou horu ve tvaru dračího zubu i nejvyšší horu Švýcarska Monte Rosa. Večerní program jsme si ještě zpestřili vycházkou po křížové cestě v okolí obce našeho pobytu.

4. den – 28. 5. 2019

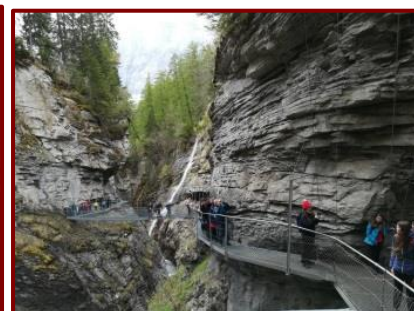
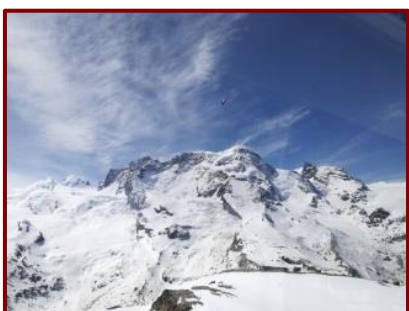
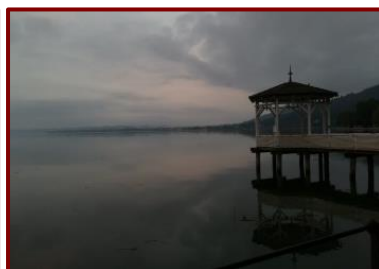
Nejprve nás čekal výstup, jehož cílem byl Aletschský ledovec. Vinou špatného počasí jsme byli nuceni vycházku zkrátit a ledovec jsme bohužel neviděli. Poté jsme autobusem přešli k visutému mostu, kde na nás čekal opravdu skvělý zážitek v podobě přechodu soutěsky po tomto mostu. Odtud jsme vyrazili do sýrárny Walker, kde se vyrábí typické tvrdé a dlouho zrající sýry. Krom ochutnávky jsme samozřejmě nakoupili zdejší produkty. Na závěr denního programu jsme zajeli do Vispu, kde jsme měli rozchod, který každý využil podle svého. Po návratu na ubytování a skvělé večeři nás čekala večerní procházka, tentokrát k domům místních obyvatel, kteří své chalupy předělali na atrakce pro turisty (zrcadlový sál, labyrint).

5. den – 29. 5. 2019

Dnes nás čekal program zejména turistický. Ráno jsme se vydali do krásného historického města Sion, které je sice jen o málo větší než Klatovy, ale je hlavním městem „našeho“ kantonu Wallis. Ve městě, jehož historii datujeme až do doby, kdy toto území obývali Římané, jsme navštívili dvě významné památky. Zdejší hrad Tourbillon a také na protějším kopci ležící baziliku. Nevynechali jsme ani pohled na stadion zdejšího fotbalového klubu FC Sion, několikanásobného účastníka evropských pohárů. Po obědě ve městě jsme se vypravili do největších alpských termálních lázní Leukerbad, kde nás čekal další zajímavý výšlap po visutých chodnicích. Po znovu skvělé večeři následovala vycházka a stolní tenis.

6. den – 30. 5. 2019

Po neoblíbené činnosti všech pobytů – balení a úklidu jsme opustili naši ubytovnu a vydali se směr průsmyk Simplonpass. Poté jsme využili hlavní tah na Milán a přešli do Itálie. Zde jsme navštívili město Verbania v blízkosti jezera Lago di Maggiore, kde panovalo téměř přímořské počasí. Z Itálie jsme se vrátili zpět do Švýcarska a odtud vedly naše kroky do hlavního města jediné soukromé země světa, Lichtenštejnska, tedy do Vaduzu. Co nás opravdu překvapilo, byl fakt, že Vaduz jako jedna z významných evropských metropolí je menší než Dobřany. Odtud už bohužel následovala cesta domů s občasnými zastávkami a ... (Filip Umner, 9.B)

Poslední školní výlet do Liberce

Již kolem sedmé ráno jsme se (žáci 9.B) sešli na dobořanském nádraží. Dojeli jsme do Plzně, Prahy a již ve 12 hodin jsme přistáli na „Fügnerovce“. Milá obsluha kempu nám po dohodě odvezla zavazadla do autokempu Pavlovice. Nechali jsme si pár věcí v příručním batůžku a po krátké poradě jsme nastoupili do městského autobusu a vyrazili jsme do ZOO. Zde mnozí obdivovali bílé tygry, různá divoká zvířata, pestré barevné žáby a ptactvo. Jiní naopak dali přednost pestré jídelní nabídce. Sice se po pár minutách spustil nefalšovaný liberecký slejvák, ale to nás neodradilo. Zvířatům i nám to prospělo a zhruba po třech hodinách jsme si dali sraz u „Labutího jezera“ a po ujištění se, že nikdo nechýbí, jsme vyrazili do našeho kempu. Po příjemných třech kilometrech nás již vítali v autokempu a čekali na nás příjemně zařízené chatky pro čtyři osoby. Povlečeno, uklizeno, zkrátka vše nachystáno na náš příchod. Po hodinovém klidu jsme vyrazili obdivovat nabídku místního Kauflandu a podnikli jsme super nákup. Nakoupili jsme podstatné zásoby na celý pobyt a mohli jsme se vrátit do kempu na vydatnou večeři. Po zbytek večera jsme rozumovali před chatkou, mnozí si užívali v rytmu muziky, zatímco jiní využívali klidného večera s výhledem na umývárnu, karavany a travnatý plácek, kde jsme později dali fotbal.

Druhý den ráno jsme se vydali na příjemné čtyři kilometry do centra Liberce, tedy do IQ landie. V prvních minutách se všichni přesunuli do bufetu a už do sebe ládovali. My, fyzikálními jevy nadšení, jsme hned obdivovali různé přístroje a experimenty, ale kam se hrabe plzeňská Techmania a Planetárium. Tolik atrakcí, fyzikálních a přírodovědných pokusů, to jsem jakživ neviděl a nezažil. Popisoval bych to tu dlouhou dobu, zkrátka to chce vyzkoušet na vlastní kůži. A přeci nejzajímavější a nejzábavnější atrakcí bylo zvednout pomocí klady automobil Škoda Kodiaq. Zvedali jsme tak dlouho, až pěrko v kladce prasklo, škodovka se prudce vzdálila od země, až se všichni, kteří se drželi za lano, které bylo přivázáno na kladce, skutáleli na zem. Michal Vacík, který nejvíce zabral,

se smál na celé kolo. Ale po chvíli už mu do smíchu nebylo. Ke škodovce se totiž blížili servisáci z IQ landie a samozřejmě jsme byli nejbližší. Takže jsme se vyfotili, usmáli, spočítali se vzájemně a rychlým odchodem se odtud vzdálili. Pokračovali jsme na známý vysíláč Ještěd. Podařilo se nám nastoupit do tramvaje odjíždějící za minutu a sunuli jsme si to na Horní Hanychov, výchozí místo na Ještěd. Ti se zdravotními důvody se svezli lanovkou do půlky trasy, protože to dál nešlo. Turisté se vydali pěkně pod lanovkou pět kilometrů až nahoru na Ještěd a potkali jsme se až nahoře. Pokochali jsme se výhledy, vyfotili jsme Ještěd i sami sebe a musím uznat, nahoru i dolů ofroadovou cestou pro kola se šlo krásně, pěkně jsme se prošli. Na Ještědu sice foukalo, ale to nám panoramata nezkažilo. Cestou dolů už šli skoro všichni, nikdo se nezranil, a tak jsme si téměř po čtyřech hodinách sedli na konečné stanici tramvaje a mohli jsme vyrazit do kempu. Cestou jsme vystoupili o zastávku dřív a šli jsme pro tentokrát obdivovat Lidl. Nakoupili jsme nějakou tu uzeninu na večerní opékání a svačinu na zítřejší poslední hodiny v Liberci. Dorazili jsme do kempu - a co byste neřekli - začalo lejt. Pořádně. Tábořiště obsadili trampové a měli jsme po hehe. Naštěstí nám paní kuchařky uvařili plněné bramborové knedlíčky s uzeninou a se zelím. Po této lahodné večeři jsme se „ubytovali“ na verandě před chatkou a opět jsme užívali krásného deštivého večera. Dojedly jsme, co přebývalo ve spíži, sbalili jsme si věci do zavazadel a mohli jsme obdivovat dešť.

Poslední den ráno jsme si uklidili, dobalili a mohlo se vyrazit dom. Po rozloučení s obsluhou kempu a kempem samotným jsme nastoupili do autobusu a vyrazili jsme na „Fügnerku“. Po krásném prožití půl hodiny na peronu jsme nasedli do krásného autobusu a vyrazili jsme domů, do Dobřan.

Chtěl bych poděkovat paní učitelce Fialové a paní učitelce Tomanové a samozřejmě naší partě z 9.B za krásné prožití posledního školního výletu. Díky. (Autor a foto Lukáš Gittler, 9.B)

Všude samá voda

Dne 4. 6. 2019 se konaly Dobřanské pohledy v kostele sv. Víta v Dobřanech. Téma letošního roku byla Voda a život. Akci zahájil sbor Hvězdičky se svým zpěvem. Poté nás přivítal pan starosta a pan ředitel. Vyhlášení výherců se ujaly dvě paní učitelky z 1. i z 2. stupně. Po vyhlášení jsme všichni měli prostor si prohlédnout všechny obrázky, fotky, zajímavé výrobky a přečíst si pohádky nebo příběhy týkající se vody, které děti vymyslely. Také nám organizátoři připravili občerstvení a různé sladkosti. Výherci si vyzvedávali na své jméno výhru. Po prohlédnutí výstavy lidé už odcházeli. Výstavu jsem si moc užila a moc se mi líbila kreativnost dětí. Těším se na příští rok a jsem zvědavá, jaké téma nás čeká. (Domča Šrajzerová, 6.B)

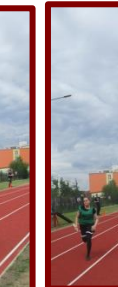

Rozhovor s atletkou Jiřinou Ptáčnickovou

Jiřina Ptáčnicková je česká atletka, tyčkařka závodící za atletický oddíl PSK Olymp Praha. V roce 2013 se stala českou rekordmankou. Její největší osobní rekord venku je 476 cm a v hale 470 cm. Narodila se 20. května 1986 v Plzni. Mistrovství světa se zúčastnila 2x. Jednou získala stříbrnou medaili a podruhé stála pod stupínkem vítězů. Byla také 3x na mistrovství Evropy. Jednou získala zlatou medaili a dvakrát stála pod stupínkem vítězů. Ale v mistrovství ČR se ocitla na prvním místě několikrát. Její otec František Ptáčník je jí i trenérem, vyhrál na mistrovství Evropy bronz v běhu na 60 metrů. Takže je jasné, že mají atletiku v krvi.

Kdy jste s atletikou začínala? Bylo mi dvanáct let. **Proč jste s atletikou začala?** Protože oba moji rodiče dělali atletiku, vyrůstala jsem s nimi na stadioně. Říkali jsme tomu rodinná záležitost. **Jaké pocity jste měla, když jste překonala český rekord?** Pociť štěstí, že se to po takové době povedlo. A určitě radost. **Po jaké době se vám to povedlo?** Pár let mi to trvalo, co jsem to zkoušela. A úplně nevím přesně, zda to byly dva tři roky, ale v tom závodě se mi to podařilo na první pokus. O to větší radost to byla. **Chtěla jste vždycky skákat o tyči, nebo jste chtěla dělat i jinou atletickou disciplínu?** Já jsem se tak nějak připravovala na všechno, bavilo mě dělat všechno. S tatínkem jsme se připravovali i na víceboje. Ale tyčka mě chytila hned od začátku. To byla láska na první pohled. **Kdybych chtěl být atletem, potřeboval bych mít nějakou školu?** Ano. Potřebuješ školu na to, abys byl připravený na další etapu po atletice. Přímou na sportování ji nepotřebuješ, ale vzhledem k tomu, že se atletika dá dělat jen určitou dobu, tak je dobré mít potom přípravu na další život. **Měla jste na základní škole nějaký kázeňský postih?** Měla jsem, měla jsem ředitelskou důtku za to, že jsme vypustili akvário. **Jaký byl váš nejlepší sportovní úspěch?** Největší sportovní úspěch je účast na dvou olympiádách a vlastně i jedna finálová účast na olympiádě. Ale pro mě osobně to je vítězství na mistrovství Evropy, kdy hráli mně, jenom mně, českou hymnu. **Těšila jste se na otevření našeho areálu?** Těšila a jsem moc ráda, že jsem byla pozvaná a mohu být toho součástí. (Honza Eckhardt, 7.A, Filip Čížek, 7.C)

Slavnostní otevření lehkooatletického stadionu Štafetový běh ročníků 2. stupně školy – absolutním vítězem tým třídy 9.C (fotoreportáž)

Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se

Dne 24. května 2019 se konaly atletické závody v Přešticích. Závodilo se ve skoku vysokém i dalekém, v bězích na 60 a více metrů, ve štafetě 4 x 60 m, v hodu kriketovým míčkem a ve vrhu koulí. Já jsem závodila v běhu na 60 m, 600 m a ve štafetě. Štafeta se nám moc nepovedla, byly jsme třetí v našem rozběhu, takže nic moc. Monika Provazníková byla v běhu na 60 m čtvrtá, ale jenom chvilku po třetí. Anna Šmidová byla též čtvrtá, ale ve skoku vysokém. Jinak se nám v tomto roce moc nedařilo. Docela mě naštválo, že nedali na výsledkovou tabuli běh na 60 m mladších zákyň a běh na 600 m mladších zákyň. Já jsem si to celé užila. Protože není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. (Anna Umnerová, 6.B)

McDonald Cup na domácím hřišti

V krásně rekonstruovaném dobořanském fotbalovém areálu se poslední dubnový den uskutečnilo okresní kolo tradičního turnaje podporovaného společností McDonald.

Ve fotbale soupeřili žáci 1. stupně rozdělení do kategorií podle věku – mladší A a starší B. Zápasy byly opravdu povedené, všichni se snažili předvést ty nejlepší výkony. Velice dramatická byla kategorie A, ve které kvůli rovnosti bodů a remíze ve vzájemném zápase muselo rozhodnout o vítězi až skóre. Bohužel v neprospěch dobořanských fotbalistů, kteří v obou kategoriích obsadili shodně druhé místo.

I přesto, že naši hráči pomysleli na postup do krajského kola, myslím, že i druhé místo je pěkným výsledkem. (Filip Umner, 9.B)

Benefiční koncert

Dne 15. 5. 2016 se konal výchovný koncert v sále firmy Comtes FHT. Výchovný koncert byl od ZUŠky neboli přesněji od orchestru zvaného Macarát. Tento název vznikl podle zvířete, které se nachází ve Slovinsku. Výchovný koncert se konal na podporu dětí i dospělých s autismem. Každý z nás dával částku, která pak přispěla těmto lidem. Ráno se koncertu zúčastnily děti z 1. stupně, následoval 2. stupeň a večer se konal koncert ještě pro veřejnost. Slyšeli jsme několik krásných skladeb a také jsme se dozvěděli něco o skládání a také, jaká to je práce s jednou skladbou, než se rozepíše pro jednotlivé nástroje, než se nazkouší... Koncert se mi velice líbil.

V neděli 16. 6. 2019 se uskuteční ještě jeden benefiční koncert, ale ne s Macarátem. Tentokrát proběhne odpoledne s lidovou muzikou Vozembach a výtěžek půjde ve prospěch ZŠ Dobřany v Orlických horách. (Mája Tomášková, 6.B)

Bez kostí

Jaký živočich nemá kosti? Asi vás jich pár napadne, ale já se dnes zaměřím jen na jednoho a tím je chobotnice. Asi víte, že má osm chapadel s přísavkami a žije v moři. A že je velmi mazaná, to je jasné. Jak jinak by se jí mohlo podařit ulovit kořist či se ukryt? A tak se zamaskuje podle prostředí a vyčká na kořist. Poté ji chytí do chapadel, usmrtí a stráví. Chobotnice mění barvy, a to dokonce i podle své nálady. A co je zajímavé, vlastně to ani nevidí. Je totiž barvoslepá. Chobotnice maskovaná se může změnit na více než 15 různých zvířecích tvarů, např. hada, rejnoka, perutýna a další. Určitě byste nečekali, že některé chobotnice jsou tak schopné, že dokážou zabít i žraloka. Kdyby se vám zachtělo prozkoumat chobotnici, zjistili byste, že je na tom trošku jinak, než jste si mysleli. Srdce, mozek! Jen jedenkrát v těle? To je pro chobotnici málo, budete muset víc počítat. A pozor. Nezahrávejte si s ní. Krásná chobotnice modrokrouzková je sice malá – 13 – 20 cm - ale dokáže svým jedem zabít i 26 lidí během několika minut. (Honza Eckhardt, 7.A)

Z benzínu na elektřinu

Téměř všude, kde se projdete, váš nos polechtá nepříjemný zápach plynů, které v dnešní době většina aut vypouští. Elektromobily tyto plyny nevypouštějí..., ale nepředběhje.

Co to elektromobil je? Myslíte si, že to je nějaký divný telefon? Nemáte pravdu! Elektromobil je auto, které jezdí na elektřinu. Důvodem, proč se elektromobily začaly vyrábět, je ten, že ropa, ze které se vyrábí benzín, není obnovitelný zdroj, a to znamená, že ropy je na naší planetě jen omezené množství a nedá se nijak vyrobit.

Ale teď pojďme k elektromobilům. Výhody elektromobilů jsou zejména dvě. První výhodou jsou nízké provozní náklady, to znamená, že za naftu, kterou si koupíte, zaplatíte více, než kdybyste zaplatili za elektřinu. Druhá výhoda je zázitek z jízdy. Žádný rachot motoru a žádné hlasité „tůrování“ motoru. Elektromobily mají ale i nevýhody. První velkou nevýhodou, která odradí už při koupi elektromobilu, je vysoká cena elektromobilu. Druhou nevýhodou je omezený dojezd. Elektromobily mají největší dojezd 400 km, ale většinou se setkáme s dojezdem menším. Způsob, jak tento problém vyřešit, je vyvinout lepší baterie, které budou menší a budou mít větší

kapacitu. Třetí a poslední nevýhodou elektromobilů je málo dobíjecích stanic, i když v poslední době se tyto stanice budují více a více. Jaký je nejlepší elektromobil? To nelze posoudit. Každý má něco do sebe. Například Škoda Vision IV se pyšní úžasným vnějším vzhledem, ale naopak Jaguar I Space se pyšní velkolepým designem. Polohovací sedačky super kokpit a světla ve dveřích a celý vnitřek jsou navíc potaženy kůží.

Toto jsou moji dva favoriti z oblasti elektromobilů, ovšem nejsou to jediná auta. Většina automobilek začala v poslední době vyrábět a vyvíjet elektromobily v daleko větší míře. (Honza Eckhardt, 7.A)

Na hrub do cíle

V posledním dílu své rubriky o stolních hrách bych vám chtěl představit hru Velbloudí dostihy. V této hře se dostanete do rolí různých boháčů, kteří sázejí na velbloudy v dostizích. Cílem hry je získat co nejvíce peněz. Po celou dobu hry jsou hráči pouze sázející, to znamená, že nemohou hrát za jednotlivé velbloudy. Hra se dělí na etapy, v každé etapě se všichni velbloudi pohnou. Velbloudi se hýbou tak, že se kostky v jejich barvách nasypou do velké pyramidy a vyndají se ven, velbloud se pak pohne o tolik polí, kolik ukazuje číslo na kostce. V průběhu etap můžou hráči sázet na daného velblouda, ale sázením mohou také prodělat. Dále mohou velbloudy zrychlit či zpomalit. Když hráči sází, mohou sázet na vítěze, nebo „saláta“ etapy, nebo celého závodu. Hráči mohou sázet na různé velbloudy, nebo na jednoho vícekrát. Když se ocitnou dva velbloudi na jednom políčku, tak ten, který přijel poslední, vyleze tomu předchozímu na hřbet, jakmile se spodní velbloud pohne, pohnou se s ním i ti, kteří jsou na něm, a kvůli tomu může být závod napínavý až do poslední chvíle. Hra končí, když se jeden z velbloudů ocitne za cílovou čarou (když jich bude více na sobě, počítá se za vítěze ten na vrcholu). Hra je až pro osm hráčů, je pro hráče od osmi let a trvá okolo třiceti minut. Hru Velbloudí dostihy hodnotím osmi body z deseti. (Adam Bardoun, 7.C)

Dobřanské pohledy 2019 – Literární soutěž

1. MÍSTO v kategorii B

Marie Anna Klínkovská, 5.B

Život v korálovém útesu očima ryby

Každý večer plavu ke korálovým útesům. Je tu úžasné ticho. Velmi dobře se zde relaxuje. Mám toto místo opravdu ráda, protože zde mohu tiše přemýšlet. Když se zaposloucháte, uslyšíte zvuky moře. A celé okolí zdobí krásné barevné korály! Nejsem tu vždy sama. Často mám společnost i jiných ryb. To mi ale nevadí, protože to nemění nic na kráse útesů. Cítím se tu bezpečně, je tu hodně otvorů, kam se mohu schovat v případě nebezpečí. Když se ale porozhlédnu, nikde mi žádné nebezpečí nehrozí. Práha bych si, aby to tak zůstalo i nadále.

1. MÍSTO v kategorii C

Barbora Blechová, 9.B

Poseidonův syn

Bylo nebylo - žil jeden obyčejný kluk. Chlapec se jmenoval David. Neměl žádné kamarády a byl velmi tichý. Všechno to bylo způsobeno tím, že si žil ve „svém světě“. Nikoho nepotřeboval, vystačil si sám. Nevadilo mu, že se mu ve škole posmívali. Jemu to bylo jedno.

Jednoho krásného letního dne se David rozhodl, že si půjde zaplavat do blízkého jezírka. Vzal si plavky a šel. Odložil si věci a skočil o vody. Najednou ale začal cítit tlak, jako kdyby se topil. Snažil se bojovat s vodní silou, ale marně. Nakonec se vynořil. Ocítl se však - „Jinde“. Žádné jezírko, nikde nic. Všude okolo Davida byla jen a jen voda. David zpanikařil. Netušil kde je, ani co se stalo.

Najednou v dálce zahlédl nějakou postavu. Zavola: „Haló? Je tam někdo?“ Odpovědi se nedočkal, ale postava se k němu stále pomalu přibližovala. Když stála už jen kousek od Davida, zjistil, že záhadnou postavou je žena. Byla celá zahalená v bílých šatech a v dlouhém bílém závoji. Závoj si odhrnula z obličeje a pravila: „Chlapče, co tě přivádí do našeho vodního světa? Jak ses sem vůbec dostal?“ Stále ještě vyděšený David opatrně odpověděl: „Jak jsem se sem dostal nevím, ale taky by mě to zajímalo.“ Žena si Davida se zaujetím chvíli prohlížela a pokynula Davidovi, ať jde za ní. David nejdřív váhal, ale nakonec šel. Stejně mu nic jiného nezbyvalo. Náhle si však uvědomil, že jde po vodní hladině. Jak je to možné? Tohle se mu přestávalo líbit. Davida z přemýšlení vytrhlo až to, když vrazil do ženy, která se před ním zastavila. Když se David rozkoukal, uviděl, že stojí u nějaké brány.

„Co je to za bránu?“ zeptal se David. Žena mu neodpověděla, a

než stačil něco říct, postrčila ho dovnitř. Davidovi chvíli trvalo, než se zorientoval, ale pak si něco uvědomil. On je pod vodou?! A jak to, že může normálně dýchat? Davida se zmocnila ještě větší panika. Vůbec nechápal, co se děje.

Chvilí jen tak plaval na místě, pozoroval ryby, které se míhaly okolo něj. Snažil se pravidelně dýchat, aby se trochu uklidnil. Najednou v dálce něco zahlédl. Bylo to město. Podvodní město. David se rozhodl, že poplave směrem k městu. Těsně před městem se ale zastavil. Začal váhat, ale najednou uslyšel hlas a spatřil malého mužíka. Rozhodl se, že k němu poplave. Zastavil před ním a ptá se: „Kde to jsem? A kdo jste vy?“ Mužík se zasmál a řekl: „Já jsem něco jako hlídač, říkají mi Hastrman. A tohle město se jmenuje Vodní Příkop. Asi se divíš, proč je město pod vodou, co? Náš celý svět je pod vodou. Kdysi dávno, bylo naše město také „normální“. Jednou ale náš král našel boha vod Poseidona a ten na celý náš svět uvalil kletbu. Kletbu lze zlomit jediným způsobem. Musíme najít Poseidona syna. Lidé, kteří pocházejí z našeho světa, dostali jedinečný dar. Dokážou dýchat pod vodou. Ale počkej, tady mi něco nesedí...“ David se na chvíli zamyslel a pak mu to došlo. Jestliže David není z tohoto světa, jak to, že dýchá pod vodou?

Hastrman nevěřil svým očím. Nabízelo se však jediné vysvětlení. Sice tomu ani jeden z nich nechtěl uvěřit, ale jiná možnost nebyla. David musí být Poseidonův syn, který přišel, aby zlomil kletbu. A tak se také stalo.

2. MÍSTO v kategorii C

Nela Reitšpiesová, 9.B

Vodní zázrak

Stojím u vody a jsem uchválena. Slunce svými silnými paprsky laská hladinu malého rybníka. Ze dna se dere a vyrůstá rákosí, na hladině se pohupují a plují květy leknínu. Každý jednotlivý květ je něčím jiný a výjimečný. Tenhle má odlesky do růžova, ten je zas čistě bílý jako čerstvě napadaný sníh.

Okraje rybníka jsou posety drobnými kamínky, které vystavují své tváře slunečnímu svitu. Uprostřed vodní hladiny se vyhřívají ryby, které hrají všemi různými barvami. Když jsem zavítala na toto úchvatné místo, rychle se přede mnou schovaly. Já však trpělivě sečkala a nyní se mohu kochat nádherným vodním zázrakem. Zřídka je vidět, jak vodoměrky skáčou a skotačí na hladině. Cítím se jako v pohádce, všude kolem mě je slyšet zpěv ptáků. Co asi zpívají? Možná ódy o dech beroucím výhledu na vodní hladinu a životu pod vodou.

Zrovna přiletěl malý vrabec ochutnat doušek vody. Je stejně

lahodná, jako vypadá? Při pohledu doprava vidím majestátnou vrbu. Její větve se sklánějí k rybníku jako devadesátiletá babička vracející se z nákupů, nejspíš aby pohladily čeřící se hladinu vody.

Je jaro, příroda se probouzí ze zimního spánku, aby všem opět dokázala svou krásu a jedinečnost, a proto i na větvích vrby začínají rašit zelená poupata. Na jednom z kamínků sedí a ukazuje svou tvář slunci skokan. Jeho lesklá zelená barva skvěle zapadá do této scenérie. Pěje si svou píseň a vyzývá ostatní žabky k vítání jara. Opodál dovádějí v trávě tři malá káčata. Jejich rodiče, kachna s výrazným žlutým zobákem a kačer s dlouhým krkem, dávají na své potomky bedlivý pozor.

Bojím se pohnout, abych krajíně nevzala její kouzlo. Má moc oslovit a uchvátit každého člověka, který sem vstoupí. Přesto si myslím, že by toto místo mělo zůstat mým tajemstvím.

3. MÍSTO v kategorii C

Dominika Šrajeroová, 6.B

Vodní víla

Za devatero horami a devatero řekami žil mladý kovář se svou ženou. Měli dceru, která se jmenovala Anetka. Byla sluníčkem pro celou jejich vesnici. Rodina neměla moc peněz, ale měla něco, co nikdo neměl, dceru s velkým srdcem. Pomáhala se vším, s čím bylo potřeba.

Jednoho dne Anetka uklízela na půdě a našla divný kámen, na kterém byla vyobrazena nějaká víla. A protože byla zvědavá, šla za maminkou a zeptala se jí, co to je. Maminka jí řekla: „To je na dlouhé vyprávění“. „To je jedno, já si to ráda poslechnu,“ řekla zvědavě Anetka. Maminka ji posadila na židli a začala vyprávět. „Takže moje babička je vodní víla?“ zeptala se dcerka a maminka jen zakývala hlavou. Anetce běželo hlavou tolik myšlenek a nestačila se divit. Chtěla to říct svým kamarádkám, ale maminka jí jasně řekla, ať si to nechá pro sebe. Když šla Anetka spát, tak si vzala do postele i nalezený kámen. Sevřela ho do rukou a potichu řekla: „Babičko, jsi tam?“ Nikdo se neozval, tak to zkusila po druhé. Slyšela, jak někdo tichým hláskem řekl: „Anetko!“ Anetka se lekla, upustila kámen a schovala se pod peřinu. Schovaná pod peřinou nakonec usnula.

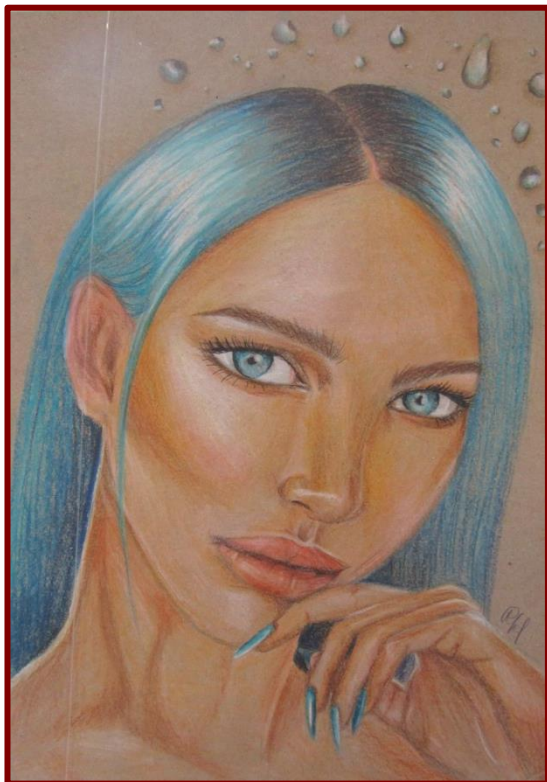
Ráno, když se probudila a chtěla se umýt, zjistila, že ve studni není žádná voda. Lidé z vesnice si začali stěžovat, že mají vyschlé studánky. Neměli co pít, z čeho vařit, neměli pití pro svůj dobytek a čím

zalévat svá pole. Pomalu jí začalo docházet, že za tím vším mohla stát její babička s kouzelnou mocí. Anetka běžela zpátky do chalupy pro kouzelný kámen a viděla, že svítí. Sevřela ho v rukou a přivolala babičku. Babička se jí v tu ránu objevila před očima. Anetka se jí zeptala: „Babičko, proč je celá vesnice bez vody?“ Babička odpověděla: „Sebrala jsem lidem vodu, protože si jí vůbec nevážíli.“ Protože Anetka byla chytrá a věděla, že lidé bez vody nemohou žít, ptala se babičky, jak může vesnici zachránit. Babička jí nabídla, že jako její vnučka může vesničanům naplnit studánky. Ale musela by obětovat svůj život člověka a stát se navždy malou vodní vílou.

Anetka se ani moc nerozmýšlela a rozhodla se vrátit obyvatelům vesnice vodu. „Tobě nevadí, že ztratíš svůj lidský život?“ řekla udiveně babička. A Anetka odpověděla: „Pokud lidé nebudou mít vodu, tak zemřou, a tím i celá naše vesnice.“ Víla viděla, že její vnučka má opravdu velké srdce, jak se říkalo. Obětovala by se pro druhé a byla velmi statečná. A jak už to v pohádkách bývá i víly mají dobré srdce.

Víla nedokázala vzít Anetce, jediné vnučce, lidskou podobu. Ve studánkách se naplnila voda a Anetka žila nadále svůj lidský život se svou rodinou.

Dobřanské pohledy 2019 – Výtvarná soutěž

1. MÍSTO v kategorii C

Radka Felzmannová, 8.B – Vodnice

2. MÍSTO v kategorii C

Nikola Kašparová, 7.B - Delfín

Tipy na prázdninový výlet

Pro vášnivě vyznavače hasičského sportu

Nedávno jsem slyšel o zajímavém muzeu hasičské techniky ve Zbirohu. Proč tam tedy nevyrazit i o prázdninách?

Muzeum je přístupné veřejnosti denně mimo pondělí. Do konce června od 9 do 17 hodin. O prázdninách do půl šesté. Expozice je umístěná v areálu bývalých kasáren. A někoho možná potěší, že vstup je zdarma. Nejvíce expozic je zaměřeno na požární ochranu, historii vzniku a vývoje dobrovolné i profesionální požární ochrany. Hlavním posláním tohoto muzea je předat informace o poslání a činnosti našich hasičů.

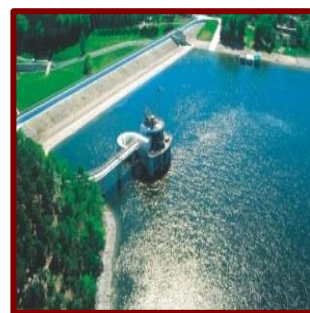
Potěšilo mne, že v blízkosti je nádherný zbirožský zámek, takže určitě zavítejte i sem. Sám jsem toto muzeum ještě nenavštívil, ale jistě se sem o prázdninách pojedou podívat. Více informací o muzeu najdete na těchto webových stránkách: <http://www.expozice-pozarni-ochrany-zbiroh.estranky.cz/>, <https://www.hzscr.cz/clanek/navstivte-historickou-expozici-ve-zbirohu.aspx>. (Lukáš Gittler, 9.B)

Kam na vodu?

Pokud hledáte místo, kde prožít příjemné dny u vody v horkých dnech, dovolil bych si vás pozvat na vodní nádrž Hracholusky. Pro ty z vás, kteří tam ještě nebyli, zkusím napsat něco víc, co by vás mohlo k návštěvě nalákat. Vodní nádrž Hracholusky se nachází na rozhraní okresů Tachov a Plzeň – sever. Byla dokončena v roce 1964. V nejhlubším místě má 31 metrů. Kvalita vody je dobrá hlavně díky kamínkům, které filtrují nečistoty. Přehrada je necelých 40 km od Dobřan. Nejsnáze se tam dostanete autem, popřípadě vlakem.

Nádrž napájí voda z řeky Mže. Jedná se o oblast, která má široké možnosti využití. Pokud nechcete plavat, můžete si půjčit šlapadlo, motorový člun, surf a spoustu dalších věcí. Okolo přehrady je dost kempů, tak si pobyt můžete prodloužit ubytováním v některém z nich. Nemusíte stavět stan, ale můžete si i pronajmout chatku. V kempech si můžete vařit sami, ale pro ty, kteří si opravdu chtějí užít klid a odpočinek je možnost stravování v různých restauracích a bistrech. Nejraději mám oblast nazývanou Transkemp, kde je perfektně fungující půjčovna lodí a dalšího vodního vybavení. Při každé návštěvě si tam užiju spoustu zábavy.

Doufám, že jsem vám dobře poradil a že zde strávíte příjemně svůj volný čas tak jako já. (Vojta Kleisner, 6.B)

Jste rybářem nebo někdo od vás rybaří? Kam vyrazit v létě?

1. tip: Svatava - 1. pstruhový rybářský revír 433049

Tento revír je velice pěkný, avšak moc lidí ho nezná. Nachází se v městysu Svatava poblíž Sokolova v Karlovarském kraji. Řeka je krásná hlavně svou průzračnou vodou a velkým množstvím ryb. Najdeme zde pstruha a lipana, ale můžeme zde objevit i podoustev a jelce.

2. tip: vodní nádrž Lipno. Mimopstruhový revír 421200

Tato vodní nádrž je opravdu velká a můžete zde chytat jak ze břehu, tak z lodi. Velkolepá je kapitálními kousky kaprů, candátů, sumců a štik, které ve velké hloubce dosahují mimozemských rozměrů. Pokud chytáte z lodi, doporučil bych vám použít echolot pro zjištění povrchu, protože na dně vodní nádrže se nachází zatopená vesnice. Revír začíná u mostu v Nové Peci a končí u hráze. Problém je, že sto metrů od hráze se nesmí chytat, tak na to dejte pozor.

3. tip: vodní nádrž Jesenice 431200

Na této vodní nádrži se dá chytat skoro všechno - od malých plotic přes kapry až po sumce. Nejlepší místo na chytání dravců je pod novým železničním mostem a pod zatopeným mostem. (Honza Eckhardt, 7.A)

Zřícenina hradu Skála

Vyrazte do přírody na zříceninu hradu skála. Nachází se u Zálesí v lese. Túra ze Zálesí je dlouhá asi 8 km. Trasa vede lesem a polem. Na hradě je ohniště, takže máte možnost opékat. Příroda je nádherná, můžete lézt po skalách a na hrad. Hrad byl založen ve 14. století Vilémem. V roce 1658 byl na císařův příkaz zbořen. Pokud budete chtít na hradě přespát, moc se tam nevyspíte, ozývají se tam divné zvuky. (Filip Hančík, 6.B)

Sport

Golf (trochu) jinak

V tomto dvojčísle se v rubrice netradičních sportů zaměříme na zajímavé variace golfové hry. Klasický golf, dříve hra ukazující na společenskou úroveň hráčů, se může některým zdát poměrně nudná. Zkoušeli jste však někdy nebo?

Pokud jde o hru s disky (**Discgolf**), hází se na speciální koš, který je narozdíl od golfové jamky celý nad zemí. Účelem je samozřejmě trefit tento koš, a to z různých vzdáleností. Existuje také několik druhů soutěžních frisbee, která se liší třeba v použití za určitých podmínek – některé jsou třeba do větru.

Co se týče **footballgolfu**, ten se asi bude líbit zejména fotbalovým příznivcům. Ještě více než předchozí varianta s diskem se podobá opravdovému golfu. Jamky jsou ale větší a kope se do nich klasický fotbalový míč. Některé jamky bývají opravdu zapeklité, jde tedy o skvělý trénink fotbalové přesnosti. Tento sport, který mě úplně nadchnul, si můžete v ČR zahrát např. v Liberci nebo v Dymníku v Ústeckém kraji. (*Filip Umner, 9.B; zdroje obrázků: Wikipedia, Novinky.cz*)

Kolik kroků jsi za dnešek ušel?

Kolik jsi kroků? Možná tuto otázku slyšíte nebo kladete. Zodpovědět ji pomůže krokoměr.

Vybírat krokoměr v obchodě s aplikacemi může být složité. Aby měřil, kolik jste ušli kilometrů, a hlavně kolik jste „nakrokovali“. Na Apple zařízení iPhone lze v předinstalované aplikaci „Zdraví“ zkontrolovat počet kroků, kilometrů a vystoupaných pater na jednom místě. Všechny statistiky jsou v přehledné křivce, nebo jednoduše napsány na displeji. Ale jakou aplikaci nainstalovat na android zařízení? Dle recenzí nejlepší krokoměr na android se jmenuje „Krokoměr - bezplatné počítání kroků i kalorií“. Tento krokoměr používá vestavěný senzor na počítání kroků. Neužívá GPS, aby šetřil baterii, funguje po uzamčení telefonu, má hezký design a přehledné grafy. Přesto, že má krokoměr hodnocení 4,5 hvězdiček, tak u starších verzí androidu nemusí fungovat správně. Nepočítá správně kroky, nepočítá kroky po uzamčení telefonu a další. Ale pokud byste opravdu chtěli pořádný krokoměr, doporučil bych vám fitness náramek. Tyto náramky dokážou měřit tepovou frekvenci, kroky, délky uplavaných bazénů, délku cyklostezky, kvalitu spánku, nebo dokonce i délku ujetou na rotopedu. A všechny tyto údaje poté odesílají do vašeho telefonu. Výdrž těchto hodinek může být až 14 týdnů neboli 336 hodin.

Za mě bych určitě volil fitness hodinky kvůli vysoké výdrži baterky a přesnějším parametrům, ale nenáročný uživatelé nejspíše zvolí svůj mobilní telefon. (*Filip Čížek, 7.C*)

Zase bez medaile!

Těmito třemi slovy se dá vyjádřit další mistrovství světa v ledním hokeji v Bratislavě z pohledu českého fanouška. Nedá se však mluvit o úplně špatných výkonech, ale prostě to opět nevyšlo. Pokusím se Vám shrnout přibližně celý turnaj, hlavně tedy z české strany.

Vše odstartovalo senzační výhrou nad Švédskem. Češi byli za výkon chváleni a už zněly názory, že by to letos mohlo cinknout. Nedalo se však nic předvídat, a tak jsme měli toto mínění potvrdit v utkání s Norskem, což se povedlo. Po vítězství 7:1 nastala opět slova chvály. Jen připomenu, že se hrálo ve dvou skupinách po osmi, takže nás čekalo ještě pět utkání ve skupině. Do třetího zápasu proti zatím dominantním Rusům vstoupili Češi v dobré náladě, jenže z ledu odcházeli naladěni poněkud jinak. Dostali tři branky a sami se do klece nestrefili ani jednou. Co když výhra proti Švédům byl jen planý poplach? Na tuto otázku jsme odpověděli velkým tučným NE. I když jsme s Lotyší prohrávali 2:0, stav jsme otočili a mohli slavit. Poté nás čekali dva slabší soupeři, proti nimž to chtělo získat ještě větší sebevědomí a pár kanadských bodů, což se povedlo. Oběma týmům jsme nadělili osm branek. Postup ze skupiny jsme už v té době měli jistý. Opět doplním, že z obou skupin postoupily první čtyři celky a do play – off proti sobě šel: 1. tým ze skupiny A vs. 4. celek ze skupiny B, 2. tým ze skupiny A vs. 3. tým ze skupiny B, 3. tým ze skupiny A vs. 2. celek ze skupiny B, 4. tým ze skupiny A vs. 1. celek ze skupiny B. Po těchto soupeřích nás tedy čekalo Švýcarsko, se kterým nám šlo o umístění mezi prvními čtyřmi týmy. Nakonec jsme toto utkání zvládli a díky vítězství Ruska nad Švédskem jsme se umístili na druhém místě skupiny. Z naší skupiny B tedy postoupilo neporažené Rusko, poté Česko, Švédsko a Švýcarsko. Ze skupiny A pak Kanada, Finsko, Německo a USA. My jsme tedy nastoupili proti Němcům. Byl to velice napínavý zápas do poloviny druhé třetiny, kdy jsme za stavu 1:1 odšpuntovali gólovou smřšť a zvítězili 5:1. Ze čtvrtfinálových bojů s námi postoupily: Finsko, Kanada a Rusko. Na nás v pavouku vyšla Kanada a dominantní Rusko se postavilo mladému týmu Finska. My jsme však od začátku byli pasivní, dostali jsme rychlé góly a bylo to asi naše nejméně povedené utkání. Mohli jsme se už připravovat na boj o bronz. Proti nám nakonec nastoupilo Rusko, které senzačně prohrálo s Finskem. Chtěli jsme proti sborné předvést lepší výkon než ve skupině, a to se povedlo. Hráli jsme vyrovnaně, dali jsme góly a utkání dostali až do nájezdů, kde jsme paradoxně ani jeden neproměnili. Ve finále zvítězil poté nejmladší tým celého mistrovství – Finsko.

Hráli jsme dobrý hokej, bojovný hokej, ale opět to nevyšlo. Ukázali jsme však, že to jde. (*Danek Noska, 8.B*)

Sport u nás a ve světě

Opět další číslo Podlavičnicku znamená i informace ze světa sportu za uplynulou dobu.

Finále Ligy mistrů nastalo 1. 6. 2019. Byl to po dlouhé době zápas jen mezi anglickými celky, mezi Liverpoolem a Tottenhamem. Liverpool, který senzačně postoupil přes Barcelonu, byl asi mírným favoritem zápasu a spíše se očekávalo jeho vítězství. Ale Tottenham postoupil v posledních kolech hlavně se štěstím, a tak se nemohlo nic čekat sto procentně. Liverpool měl také sebevědomí z domácí ligy, kdy Tottenham porazil. Čekal se zajímavý zápas s plným nasazením, ale několik minut po začátku utkání si Tottenham odstřelil skoro všechny šance. Nedá se říci odstřelil, ale spíše odfauloval. Po faultu na liverpoolského hráče v pokutovém území si na penaltovej puntík postavil míč Salah a lehce pokutový kop proměnil. Ihned nastalo zatažení skvělé liverpoolské obrany, jež je nejlepší v Premier Ligue, a s přehledem stav 1:0 ubránila. Takto utkání pokračovalo a Liverpool si ještě nakonec pojal výhru gólem tři minuty před koncem. Je nutno říci, že celé finále se pokazilo už v osmé minutě po penaltě. Liverpool už si výsledek pohlídal a nepustil útok protivníka k ničemu, ale sám toho také moc nevytvořil. Avšak nakonec tento celek slavil a zvládl to.

Konec Fortuna ligy také připadl na květen. Jen připomenu, že minule jsem psal o konci základní části a vysvětloval jsem právě tzv. nadstavbu. Začneme skupinou o titul. Před touto novou částí vedla Slavia, a i přes pár zádrhelů nakonec titul získala, hlavně kvůli výhře nad druhou Plzní, která také obhájila druhé místo z konce základní části. Měla šanci díky zaváhání Slavie, ale jak už jsem zmiňoval vzájemný zápas Plzeň prohrála a zbyla na ni druhá příčka. Třetí skončila Sparta a pak Jablonec, Baník a Liberec. Pořadí tedy bylo stejné jako po základní části. Ve skupině o záchranu se měnilo pořadí u prvních tří, což ale vlastně nic neměnilo, protože do tzv. baráže jdou dva poslední celky, které zůstaly stejné, a to Karviná a Dukla Praha. Z play – off o Evropu neboli z poslední skupiny nakonec postoupila Mladá Boleslav, která bude hrát s Baníkem, pátým týmem skupiny o titul, o to, kdo si zahraje kvalifikaci do Evropské ligy. Jen doplním, že to play – off také vlastně nic neměnilo, protože Boleslav byla už původně sedmá. Dá se říci, že nadstavba, jakožto nový formát, trochu zdramatizovala průběh, ale v pořadí vlastně skoro nic nezměnila. Pokud chcete vědět i přesné pořadí i uprostřed tabulky, podívejte se do minulého čísla nebo na Sport.cz. Čeká nás ještě tedy baráž s výše zmíněnými týmy a boje o evropské soutěže, ve kterých bude prvních pět celků, také výše zmíněných. (*Danek Noska, 8.B*)

Podlavičnick - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola Dobřany, příspěvková organizace**, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jufs@email.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaela Hlaváčové:** 6.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 7.A: Jan Eckhardt, Veronika Chamolová; 7.C: Adam Bardoun, Filip Čížek; 8.B: Daniel Noska; 9.B: Lukáš Gittler, Filip Umner; 9.C: Markéta Czerna, Monika Provazníková. **Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičnick - internetová verze na www.zsdoabrany.cz: Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.9-10/18/19 předán k tisku 16. 6. 2019. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní listky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.****